

LETNA SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZVEZE KOMUNISTOV

Na prvem mestu – odgovornost

Z letno sejo občinske konference ZKS se je zaključilo večmesečno obravnavanje in ocenjevanje družbenopolitičnih razmer v občini, uresničevanje politike zveze komunistov in dela njenih organov v minulom letu. Večini razprav je bilo skupno, da so komunisti resno opozarjali na zastoj v samoupravljanju, zlasti v razpolaganju z dohodkom, na vedno večje administriranje, ponekod na neizvajanje stabilizacije, neučinkovitost zveze komunistov, na probleme informiranja, na neizvajanje zakonov, na slab odnos do družbene lastnine, na večanje socialnih razlik in še posebej na odgovornost v zvezi komunistov in družbi nasploh.

»Skrajni čas je«, je v uvodnih besedah na letni seji povedal Aleš Rueh, dosednji predsednik OK ZKS, »da odpravimo še zakoreninjeni liberalizem, oportunitizem, lažno tovarištvo, podjetniško nestrpnost, različne vrste etatizmov, skrb samo zase, lagodnost, samozadovoljstvo, karierizem oziroma liderstvo itd, kar vse duši diferenciacijo ter idejno in akcijsko enotnost naše zveze komunistov.«

»Prepričan sem, da je odvisno prav od tega ali bo prišlo do diferenciacije, do delitve na člane, ki delajo v prid na primer gospodarske stabilizacije, razvijanju samoupravljanja... in na tiste, ki ravnajo drugače in sicer na vseh ravneh in še posebej v federaciji – ali bomo in kako hitro bomo premagali sedanje težave.«

Predvsem v tem vidim problem odgovornosti! V naših osnovnih organizacijah in mnogih organih zveze komunistov ni idejnopolitične pa tudi čisto praktične, konkretne diferenciacije. Če bomo to dosegli v ustvarjalnih prizadevanjih, bo samo še kratek korak do ugotavljanja odgovornosti, z izključitvami iz zveze komunistov vred in pobudami in zahtevami za kadrovske zamenjave.«

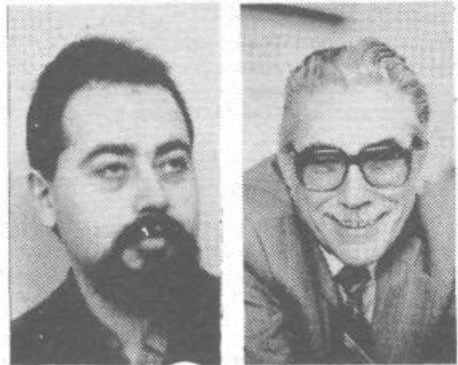
Po uvodnih besedah tovariša Rucha h gradivom za razpravo so se delegati, prisotnih je bilo preko dvesto delegatov, članov komisije in organov OK ZKS ter gostov, razdelili v štiri skupine. Razprava je namreč potekala po komisijah: za socialistične samoupravne družbenoekonomske odnose, za razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja, za vprašanja vzgoje, izobraževanja, znanosti, kulture in zdravstva ter za razvoj in organiziranost zveze komunistov.

Težiče dela konference je bilo na teh komisijah. Od več kot šestdesetih razprav smo povzeli nekatere.

Manjka akcije

O akcijskem povezovanju komunistov v organizacijah združenega dela je razpravljala Marjan Mirai iz GG Ljubljana:

»Neučinkovitost je spodsrljaj, ki si ga ZK nikakor ne more in ne sme dovoliti. ZK je neučinkovita, ker se dogovorjene akcije ne izvršijo, ampak ostanejo le popisan papir. Tako lahko ugotovimo, da ima ZK na vseh ravneh poplavno sklepov, ki jih nihče ne izvršuje in so tako sklepi sami sebi namen. Odgovornosti za neizvrševanje je malo ali nič. Nikogar namreč ni, ki bi za neizvrševanje nalog določilnega poklical na odgovornost. Še vprašati ga običajno ne smeš. Tako stanje vodi ZK le po eni sami poti – to je, partija lahko postane debatni klub. Z načinom dela, ki ga imamo, s pojavi neenotnosti, oportunitizma, lokalističnih težej, fraziranja in drugih, si ZK ne bo povrnila ugleda in ne bo več gonilna sila našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Menim, da je v ZK govorjenja in sklepanja dovolj in preveč. Manjka akcije. Zato je zadnji čas, da brezkompromisno pogledamo svoje vrste

Marjan Mirai

Pavle Bojč

in si pogledamo iz oči v oči. Spoznati moramo, kdo je tisti, ki zaupanja ni izpolnil, in to jasno povedati ter očistiti ZK tistih, za katere ugotovimo, da v ZK nikakor ne sodijo. Ko bomo pričeli s tem in ko bomo besede spremenili v akcijo, lahko upamo, da se bomo pobrali iz gospodarskih težav, ki nas pestijo. ZK bo spet postala gonilna sila političnega sistema socialističnega samoupravljanja in povrnila si bo ugled najnaprednejše politične organizacije v svetu. Šele takrat bo akcijsko povezovanje komunistov zaživel v vsej svoji vlogi.«

Šušlja se!

Živa Trbižan Vidmar iz OO ZK 27. april je na konferenco prenesla stališča, ki jih je oblikovala KS na dokumente za konferenco: »Na prvem mestu se je izkristalizirala ugotovitev, da je z gospodarsko krizo prišlo tudi do moralne krize, kar dokazujejo tabele črtanih in sprejetih članov ZK. Kar se tiče izstopa iz vrst ZK, bi morali temeljiteje proučiti, kdo so tisti, ki izstopajo. Ali je res, se vprašujemo, da je zaskrbljujoč procent starih borcev, kot se šušlja? Verjetno je prav, da smo zaostriili kriterije za sprejemanje novih članov, mnogo pa se moramo zahvaliti tudi nastali gospodarski situaciji in končno tudi samim sebi.«

Prišli smo do sklepov: ZK se mora preusmeriti z ukvarjanjem s samo seboj in naj se opre na dialektični materializem. ZK se mora umakniti z elitnih pozicij pri vodenju države in naj se vrne v svojo delavsko bazo. Ne sme več gojiti referenc samo iz delavskega razreda.

Alojz Škutca

Gorazd Marinček

Boriti se moramo za boljše informiranost in hitreje reagirati zlasti v sodobnem svetu, ki ima take direktne tehnične možnosti.«

Povrniti moramo zaupanje v ZK

Na komisiji za razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja je razpravljala tudi Pavle Bojč iz

Julij Planinc

Bojan Simonič

OO ZK KS Rožna dolina:

»Politična situacija se nam slabša, to moramo jasno povedati. Nezadovoljstvo s posameznimi ukrepi je danes zaskrbljujoče. Ne gre le za pogoje mednarodnega monetarnega sklada, ki nam je med drugim predlagal ukinitve samoupravljanja, bistvene vsebine našega dela. Ljudje razmišljajo celo o takšnih stvareh, kot je večstrankarski sistem, tudi med komunisti je slišati takšne ideje. Pasivnost ZK je namreč treba preprečiti! Seveda to ne velja za vsa okolja. Veliko je tudi pozitivnih ugotovitev.«

Odmev te konference mora biti takšen, da bodo ljudje začutili, da je nekje nekdo, ki se sprašuje, zakaj imamo sredi Ljubljane džunglo na Barju, zakaj toleriramo izgubaše, zakaj potrjujemo vnaprej znane nerentabilne investicije;

Lastnost tistega, ki sprejme neko nalogo, pa naj bo to posameznik ali organizacija, pa bi morala ostati permanenten faktor, ki je v današnjem času še kako pomemben. Da bi konferenca ostala le pri lepih sklepih – to moramo preprečiti, delati moramo na tem, da se bo situacija izboljšala, da bodo ljudje zopet dobili zaupanje v komuniste. Še nekaj o kmetijstvu: ugotovili smo, da je občina bolj kmetijska kot industrijska. Kakor je industrija splavala iz težav, pa je kmetijstvo stagniralo. Premisliti moramo, kako bi kmetijstvo potisnili naprej, če že ne moremo iz Barja narediti velik vrt, katerega bi se oskrbovala cela Ljubljana. Če bi imel kdo drug takšno področje, bi ga prav gotovo znal izkoristiti.«

Kaj pa razpoloženje ljudi?

O komitejih za SLO on DS je razpravljala Alojz Škutca iz OO ZK Vič: »Res je, da trenutno svetu ne grozi neposredna nevarnost svetovne vojne, ne bi pa smeli zanemariti, da se ob tem krepi druga oblika vojne – psihološko-propagandna vojna. Priče smo vse večjih gospodarskih, političnih, psiholoških in tudi vojaških pritiskov, posebno na nevrščene dežele, izkoriščanje notranjih, predvsem gospodarskih težav teh dežel. V takšni vojni je glavni objekt napada naš samoupravni

socializem, nevrščena politika in še posebno ZK. Za vse težave, ki jih imamo, se krivi prav naš družbenopolitični sistem, naše samoupravljanje, naša Zveza komunistov. Poskuša se kompromitirati naša revolucija, Tita. Na tak način nas ocenjuje del tiska v tujini, z istih izhodišč izhajajo nasprotniki naše sovražne politične emigracije v tujini, ki vse bolj postaja orodje tujih obveščevalnih služb, z njo se povezuje naša notranja opozicija. Vsa ta dejavnost v naši družbi ne ostaja brez odmevov. Poleg stvarnih težav, spodsrljajev, neodgovornosti, so tudi tu vzroki v krizi zaupanja do jutrišnjega dne, pa tudi do ZK.«

Vse to so vprašanja, ki bi morala biti na dnevnem redu komitejev za SLO in DS. Ti bi se morali ukvarjati z vprašanjem razpoloženja ljudi, razvitostjo samoupravnih odnosov, z odnosom ljudi do sovražnih protisamoupravnih parol, do akcij, ki pomenijo napad na sistem, do zlorabe oblasti, do dela in pogojev dela samoupravnih delavskih kontrol, komiteji bi se morali ukvarjati z vprašanjem zaščite osebnih in samoupravnih pravic občana, delavca, in še bi lahko našteval.«

En brez drugega ne moreta

FRANCI ZALAR LM TOZD Posestva: »Ne moremo reči, da pri razvoju kmetijstva nismo naredili velikega koraka naprej in to skoraj povsod, čeprav lani nismo uresničili razvojnih načrtov. Pri tem je še posebno vzpodbudno tudi to, da se razvija kmetijstvo v družbenem sektorju, ki je bilo dolgo časa precej za zasebnim. Samo za primer lahko povem, da mlečnost pri krava h nenehno narašča in je tako na Bokalah dosegla že 7000 litrov na leto, kar to posestvo postavlja na prvo mesto v Sloveniji.«

Večina obdelovalne zemlje v naši občini je v zasebnih rokah, krivda za neenakomerni razvoj zasebnega in družbenega kmetijstva pa je predvsem v tem, da tega razvoja ne moremo ustaliti. Nihamo in enkrat poudarjamo razvoj zasebnih kmetov, drugi spet družbenih farm. Obenem pa bi se morali zavedati, da je edina smer razvoja, da poteka skladno. Dejstvo je, da družbeni in zasebni sektor ne moreta »živeti« drug brez drugega.

Pri planiranju razvoja pa ne smemo pozabiti tudi na dohodkovno motiviranost gospodarstva. Dotaknil bi se tudi zemljiške politike, ki je za razvoj kmetijstva še kako pomembna. Vsako leto smo v občini izgubili po

Novo vodstvo

Na seji komiteja so bili izvoljeni, za dobo dveh let, naslednji tovariši:

JULIJ PLANINC za predsednika občinskega komiteja ZKS. Tovariš Planinc je rojen 1924. leta in je član ZK od leta 1944. Je upokojenec, sicer pa po poklicu kmetijski tehnik. Bil je udeleženec NOB, je pa član osnovne organizacije ZK KS Trnovo, v kateri je ves čas aktiven. Sicer pa je tovariš Planinc, ki ima med drugim tudi čin rezervnega majorja JLA, opravljal številne dolžnosti v državni upravi, na področju kmetijstva in politične dolžnosti v ZK in sindikatih. Naloge predsednika bo opravljal neprofesionalno.

BOJAN SIMONIČ za sekretarja predsedstva občinskega komiteja ZKS. Tovariš Simonič je ro-

40 hektarov obdelovalne zemlje. Po zakonu o varovanju kmetijskih zemljišč pa smo uspeli rešiti skoraj vso zemljo ki je bila še pred nedavnim namenjena za pozidavo. Pri tem pa moram opozoriti na problem črnih gradenj. Kopicijo se iz dneva v dan, družba pa je tu tako rekoč nepomočna.

Kljub temeljito zastavljenim načrtom, nam pomanjkanje reprodukcijskega materiala za setev povzroča veliko težav in tudi že ogroža uresničitev setvenega plana.

In farma Brest: naložbena vrednost raste, predvidevane izgube pri litru mleka pa ravno tako in ob tem moram povedati, da niti delovna organizacija niti tozid ne bi mogla nositi tega finančnega bremena.«

Komunisti v ilegali?

GORAZD MARINČEK, Zveza organizacij za tehnično kulturo SRS: »O računalništvu pri nas ne vemo veliko. Če iz sole spustimo tehnične invalide, ki ne poznajo niti osnovnih tehničnih pripomočkov, čeprav obnemem vemo, da bo številne dijake in kasneje izobražence, tehnika spremljala vse življenje.«

Zanimivo je, da nas niti ta nepismenost niti posnemanje, ki se ga poslužujemo na tem področju, da vsaj delno izobrazimo nekatere mlade, ne vznemirjata posebno. Pri nas je zakoreninjeno mnenje, da se proizvodnja računalnikov ne izplača, da je bila predraga. Pri tem pa pozabljamo, da je najdražje tisto znanje, ki ga nimamo. Ni res, da se ne bi splačala!

Posnemanje jemljemo kot nekaj povsem samoumevnega – vsaj na tem področju. Po drugi strani pa prav gotovo ne bi šli mirno mimo tega, če bi recimo v literaturi in umetnosti nasploh ljudem ponujali samo »uvožena« dela in nič originalnega. Vsi bi bili trdno prepričani, da smo izgubili del narodne identitete, kar je prav gotovo res. Seveda pa pri računalništvu ni nič drugega.

Zakaj ne uporabimo znanja, ki ga na tem področju že imamo in začnemo sami proizvajati te opreme! Tehnologija je izdelana in pri proizvodnji ne bi bilo treba veliko uvoza. Naj to pomeni, da pravzaprav ne zaupamo v lastno znanje in zmožnost? Ne nazadnje je

to tudi nezaupanje v lastni podmladek, kar pa je za nas komuniste nesprejemljivo.

Pa še to: prav gotovo, da se zaradi takega stanja marsikdaj lotimo takih tem, kar pa menda za delovno okolje ni preveč vzpodbudno. Da ne bi vznemirjali ostalih delavcev naj bi se člani osnovne organizacije sestajali tako, da bi ostali o tem kar najmanj vedeli. Pri tem pa je vprašanje, če je danes še potrebno, da bi se komunisti sestajali v ilegali.«

Bolj si priden – manj dobiš!

GEZA ČAHUK, osnovna šola X. SNOUB Ljubljanske: »Osnovno šolstvo vedno bolj postavljamo v nerazumljiv in predvsem neenakopraven položaj. Je kot nujno zlo. Delamo se kot da osnovne šole niso del družbenega dela, ampak so njegovo breme. Ves čas v ljudeh ustvarjamo občutek in prepričanje, da šola ne prispeva k ustvarjanju nove vrednosti. Ob tem pa ji nalagamo vedno več dela, nalog in obveznosti, hkrati pa ji odmerjamo vedno manj denarja, tako da komaj zadostuje za njeno eksistenco. Šoli nalagamo, naj se vključi v svobodno menjavo dela in s tem sama ustvari dohodek za svoje delo, pozabljamo pa, da je ta možnost za svobodno menjavo dela odvisna od okolja, v katerem šola stoji. V strnjениh stanovanjskih naseljih

Geza Čahuk

Marko Kocjan

to pomeni, da mora šola ustvarjati svobodno menjavo dela s starši šolarjev, kar še naprej pomeni, naj bi starši plačali prav vse, kar njihovi otroci v šoli dobiojo.

Na ramena učiteljev nalagamo vedno nove naloge, vzgojna problematika se povečuje. Ne moremo mimo dejstva, da se povečuje vpliv cerkve. Pri tem pa skupščine izobraževalnih skupnosti niso kos delu, ker preslabo delajo in so tudi pogosto nesklepčne, skratka neučinkovite. Vzroke za tako stanje poznamo. Na prvem mestu je prav gotovo nemoč delegatov, saj

jen 1948, član ZK pa je od leta 1967. Po poklicu je ekonomist. Doslej je opravljal že vrsto pomembnih nalog, med drugim kot strokovno politični delavec in nato kot izvršni sekretar v OK ZKS Ljubljana Center in strokovno politični delavec na CK ZKS. V začetku leta 1982 je prevzel dolžnosti vodje TTL TOZD Tobak. Opravljal pa je tudi dolžnosti sekretarja OO ZK Rožna dolina, člana izvršnega sveta občine, člana komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo in predsednika KK SZDL Rožna dolina. Naloge sekretarja bo opravljal profesionalno.

Za izvršne sekretarje pa so bili izvoljeni: PAVEL ZDEŠAR, VERA GRADIŠAR, RAJKO NAJZER, IGOR VIDRIH, STANE FLORJANČIČ, MARGARETA LUKMAN in MATJAŽ TORKAR.

največkrat pravzaprav nimajo o čem odločiti, ker je že vnaprej vse odločeno in je njihovo delo le formalno.

Razmisliti bi morali tudi o tem, kako delimo denar posameznim šolam. Zdaj namreč dobijo vse enako, kar pomeni, da naj bi po tej logiki vse delale enako, kar pa ni res. Nekatere delajo več, druge manj. Logična posledica tega je, da tiste, ki so bolj »pridne«, dobijo manj denarja.

Pedagoške delavce vse to prav gotovo moti in tudi hromi njihovo delo. Moti jih lastna nemoč. Ne nazadnje jih moti tudi nemoč kot člane Zveze komunistov, ki jim obnemem očitajo tudi neuspešnost pri uveljavljanju celodnevne šole v občini.«

Administracija grozi zdravstvu

MARCO KOCJAN, Zdravstveni dom: »Nezavidljiv položaj zdravstva in večno otepanje s finančnimi problemi nam že nekaj let postavlja vprašanje, kje v zdravstvu še leži neizkoriščen denar.«

Naredili smo kar precej, saj smo zmanjšali ležalno dobo, v zdravstvu je manjši bolniški stalež, več je nadurnega dela, boljša je izbira delovnega časa. Vsaj tako naj bi bilo. Seveda pa to ni tako lahko, saj se delavci v zdravstvu spopadamo z vedno bolj obsežno administracijo.

Prihajajo novi obračunski listi, novi formularji za recepte, novi obrazci za bolniški stalež. Prav pred kratkim je prišla nova pošiljka teh »papirjev« in samo za bolniški stalež je treba izpolniti preko 80 okenc in rubrik, če pa bolnika zdravnik napoti še k specialistu, je dela skoraj še enkrat več.

Namsto, da bi učinkovito opravljali svoje delo, torej zdravili ljudi, smo postali ljudje za krmljenje računalnikov. Administracija se razrašča povsod, na vseh ravneh.

Zbiramo podatke za vse vrste statistik, od občinske do zvezne, ki so med seboj popolnoma nepovezane in tako tudi zbiranje podatkov in s tem poraba časa popolnoma nič ne koristita. Zdravstveni delavci so preobremenjeni, poleg tega pa porabimo ogromno denarja, ki bi ga lahko porabili veliko koristneje drugod.«

Nina Čož
Moja Kavčič